

CHEMIE Manager van het jaar in de ammoniakfabrieken van OCI in Geleen

‘Zorgen dat de tijger in de kooi blijft’

Frans Scheeren mag zich fabrieksmanager van het jaar noemen. De club van chemiefabrikanten vindt dat OCI Nitrogen veiliger en efficiënter is geworden dankzij de Neerbekenaar.

door **Peter Bruijns**

Beter communiceren, dat is zijn recept. Frans Scheeren uit Neerbeek heeft de werknemers in zijn fabrieken geleerd verantwoordelijkheid te nemen en met elkaar te praten. Met als gevolg dat de productie herhaaldelijk records breekt, de kosten laag blijven en er al tien jaar geen ernstig ongeluk meer is gebeurd. Scheeren is door de Nederlandse club van chemiefabrikanten uitgeroepen tot fabrieksmanager van het jaar. Hij werkt bij OCI Nitrogen, een fabrikant van kunstmest, melamine en ammoniak in Geleen. Volgens de jury zijn onder Scheeren de ammoniakfabrieken efficiënter, veiliger en minder vervuilend geworden.

Het eerbetoen heeft van Frans Scheeren geen ander mens gemaakt. Rustig doet hij zijn werk vanuit een sober kantoor op industrieterrein Chemelot. „Mijn werk is het aan de gang houden van de ammoniakfabriek. Zo lang dat goed gaat, merkt de buitenwacht daar niks van. Veiligheid gaat voor alles. We willen niet dat er ongelukken gebeuren, bepaalde stoffen ontsnappen of weglekken, of dat apparaten kapotgaan. Zeker de helft van de tijd ben ik bezig met het borgen van veiligheid. Ik moet zorgen dat de tijger in de kooi blijft.”

Scheeren geeft leiding aan 92 mensen, van wie 75 in ploegendienst de fabriek draaiende houden. De in-

Frans Scheerens; „De fabriek is een raceauto waarmee we vier jaar lang 24 uur per dag doorrijden.”

foto **Ermindo Armino**

stallaties moeten dag en nacht produceren. Eens in de vier jaar krijgen de installaties een grote beurt. Dan lopen 1700 vreemde mannen en vrouwen over het terrein om de fabriek uit elkaar te schroeven en schoon te maken. OCI produceert jaarlijks meer dan 1 miljoen ton ammoniak, waarvan ongeveer 55 procent nodig is om kunstmest en melamine te maken. Wat over is, wordt verkocht aan andere bedrijven op Chemelot en daarbuiten.

Behalve de veiligheid moet Scheeren ook nauwkeurig de kosten in de gaten houden. Kleine schommelingen in de gasprijs kunnen het verschil maken tussen winst en verlies. De ammoniakfabrieken verbruiken ruim 1 miljard kuub aardgas per jaar. „Een prijsverschil van 1 eurocent per kuub scheelt ons meteen 10 miljoen euro. De variabele gasprijs kan dus veel bepalender zijn voor ons resultaat dan onze vaste kosten.”

Met een hoge gasprijs is het voor Europese mestfabrieken lastig concurreren met producenten in de VS, Rusland en het Midden-Oosten. Die hebben goedkoper aardgas of schaliegas, en dat scheelt flink in de productiekosten. Toch kunnen de Geleense ammoniakfabrieken nog aardig meekomen: „Hoewel het oude beestjes zijn van 30, respectievelijk 40 jaar, produceren ze zeer efficiënt.” Scheeren en zijn mannen kennen de fabrieken van

binnen en buiten en weten precies aan welke knoppen ze moeten draaien om er het optimale rendement uit te halen. Scheeren: „De fabriek is een raceauto waarmee we vier jaar lang 24 uur per dag doorrijden. Telkens proberen we de auto te finetunen en eens in de vier jaar volgt een pitstop. De mensen hier zijn zo enthousiast, dat ik ze af en toe naar huis moet sturen, omdat ze anders uit zichzelf blijven overwerken.”